

и не е възможна, защото прѣди всичко, никакъвъ Мурадъ, нито Александъръ, а още по-малко — негови синове, не се чуватъ прѣди 1331 г. В. Григоровичъ се помжчилъ да поправи тая дата на 1365 г. Това е сжщо произволно, на по̀соки. По Радченко, Михаилъ Асѣнъ е умрѣлъ въ 1355 г., а името на Иванъ Асѣнъ се чува въ борби срѣщу турцитѣ кждѣ София. Дали въ сражението, съгласно влашкия ржко-писъ, сж участвували и двамата братия Михаилъ и Иванъ, или пъкъ имената имъ ни посочватъ двѣ отдѣлни сражения и въ разни краища? Най-възможното е, че това сражение

пакы съвѣтъпиша съ Българе съ Михаиломъ, съ сыномъ И-
лѣандровѣмъ, и того оубыша и плѣнившѣ множество народа
поведоша на Калиполѣ.

Сжщата тая дата (1326) е погрѣшно прѣдадена и въ влашката хроника, която Раковски използва за българско сражение съ тур-цитѣ въ Тракия (въ труда си за Асѣнъ I и II), и е издадена отъ Моха (401). Богданъ мисли, че вмѣсто. ~~Swidd.~~ трѣба да се тури ~~Swod.~~ или ~~Swok.~~ (1363 или 1364). Обаче, мимо въпроса за го-дината 1362, 17-ий февруари, въ която сгласно българската хроника е умрѣлъ Ив. Александъръ, Макушевъ, още прѣди да бѣше излѣзла на бѣлъ свѣтъ тая хроника, поправи Иречековата дата 1364 год. за войната на Александъръ съ Палеологъ на 1362 год. (Ж. М. Нар. Пр., СХСѢVII, стр. 85).

Горѣказаниятъ пасажъ отъ българската хроника е подобенъ на тоя въ влашката, дѣто Моха е изпусналъ израза **пони́доша на Грѣдци**. По тоя начинъ версията за българско сражение съ тур-цитѣ подъ двамата Александрови синове визира само едно мѣсто и то не Тракия, а София. Макушевъ (ор. cit.) мисли, че сказанията за 12-годишни борби на „Царъ Асѣнъ“ съ турцитѣ при София, въ които както Иречекъ, тѣй и Богданъ (ор. cit., 496) визиратъ Ив. Асѣнъ и то въ свѣръзка съ пасажитѣ въ горнитѣ двѣ хроники, „не се отли-чаватъ съ достовѣрность“. Ако дѣйствително при София тур-цитѣ сж побѣдили двата сина на Александра, и то да кажемъ, най-рано въ 1362 год., то слѣдвало би да приемемъ, че южна България ведно съ областта между София и първата сж паднали въ тая година, когато се знае, че съгласно Саадединъ, Ихтиманъ и Самоковъ пад-нали въ 1366 г., а София чакъ въ 1382 . (Ср. Макушевъ, ор. cit.). Богданъ мисли, че датата 17-ий февруари 1362 год. за смъртъта на Александъръ е вѣрна, защото ако бѣше той живъ въ 1365 г., както е у Иречекъ, то не неговитѣ синове, а лично той щѣше да се бие съ турцитѣ при София. А ако се приеме датата 1362 г. за това сра-жение като положителна, то трѣбало би да се заключи че Алек-сандъръ е умрѣлъ само нѣколко дни или седмици прѣди това сражение.